

Voluntariat in IDF - o experiență unică!

De Vera Varadi

Împreună cu soțul meu Joseph (Joska) de câțiva ani buni ne dedicăm unei importante organizații de binefacere israeliene: "Friends of IDF". Aceasta înseamnă nu numai contribuții substanțiale de ordin financiar, ci și un interes viu pentru bunăstarea fizică și morală a soldaților și familiilor de veterani din Israel Defence Forces. Neavând copii, am "adoptat" TOTI soldații din IDF.

Având în vedere acest interes, anul acesta am decis să facem ceva în plus : să devenim voluntari civili în IDF, să contribuim "hands on" și în același timp să vedem cum se trăiește pe o bază militară în Israel. Ne-am înscris prin organizația Sar El Canada la un voluntariat timp de trei săptămâni în septembrie-octombrie 2013. Nu ni s-a spus dinainte nici la care bază vom fi repartizați și nici ce fel de muncă vom îndeplini. Rămânea să fie o surpriză!

Ajunși la aeroport în Tel Aviv, duminică, 29 septembrie (după un zbor nocturn de 11 ore) am fost întâmpinați de reprezentanta Sar El din Israel. După o scurtă "prezență" a tuturor voluntarilor, am fost repartizați la diverse baze. Joska și cu mine am fost trimiși la o bază logistică lângă Beersheva (Matzlach Beersheva) în Pustiul Neghev. Grupul nostru (de limba engleză) consta din 13 persoane, șase bărbați și șapte femei. Două soldate israeliene de 19 ani urmau să fie instructoarele (*madrichot*) grupului pentru aceste trei săptămâni. Ajunși la bază am fost conduși la barăcile noastre respective, Joska urma să locuiască cu "băieții", iar eu cu "fetele". A urmat distribuția uniformelor de lucru, care a fost și o bună sursă de amuzament. Dintr-odată am devenit soldați!

Adăpostul era spartan. Priciuri, fără TV în camera, fără WI FI, fără lampă la pat. Baia alături. La război ca la război! Colegele mele de camera au fost: o compatriotă din Hamilton (Ontario) și două doamne din Ungaria. Ziua fiind spre sfârșite, ne-am adunat cu toții în piațeta principală a bazei (în fața cantinei foarte drăgut amenajată) în așteptarea cinei. La orele 19:00 am fost conduși la sala de mese unde ni s-a servit o cină simplă, dar sănătoasă. După asta o odihnă bine meritată.

A doua zi era pe bune. Deșteptarea la 06:30, careu cu ridicarea drapelului la 07:30, micul dejun la 07:45, ziua de lucru începe la 8:30 și se termină la 16:30 cu o pauză de o ora la prânz.

La drapel stăteam în formație alături de soldații bazei. O formație era de soldați și alături cea de voluntari (majoritatea la vârsta a treia). Drapelul era ridicat zilnic de câte un soldat în termen împreună cu un voluntar din grupul nostru. După care se cânta Hatikva. Este greu de descris emoția pe care o simțeam când se ridica drapelul "NOSTRU" și când se cânta imnul național. Când mi-a venit rândul la ridicarea drapelului și la momentul salutului mi-a fost greu să-mi stăpânesc lacrimile. La fel a simțit și Joska de fiecare dată când am cântat Hatikva.

Tot a doua zi după micul dejun am fost repartizați în diverse locuri de muncă de pe baza – o bază f. mare, cu multe hangaruri enorme servind de depozit sau atelier. Aceste hangare erau destul de departe de popota și de locul unde eram cazați, la cam zece minute de mers pe jos. Am fost împărțiți în echipe de câte două sau trei persoane.

Cei care lucrau la depozit aveau sarcina să facă inventarul. Eu am lucrat într-un atelier unde se recondiționau piese de schimb. Piesele trebuiau curățate, lubrificate, ambalate în plastic, sigilate și etichetate. În timpul celor trei săptămâni, echipa mea a lucrat cu diverse piese și a ambalat sute de piese de fiecare fel. În atelierul nostru mai lucra un soldat de 25 de ani cu Down's Syndrome. El era o parte integrantă a echipei noastre și își îndeplinea sarcinile cu multă sîrguință. În pauza de ora 10:00 personalul atelierului totdeauna ne invita la cafea și cozonac.

Serile, după cină, pe la orele 20:00 ne adunam la "club", o baracă ceva mai decorată, cu TV și lector de DVD, pentru activități de seară. Aceste activități erau organizate de instructorii noștri (madrichot) pe diverse teme, toate legate de cultură, istoria, geografia și societatea Israelului, de exemplu: structura armatei, limba ebraică modernă, muzica israeliană contemporană, etc. Am învățat mult despre Israel.

În weekend (de Shabat) baza reține numai un personal limitat. Majoritatea soldaților provenind din zonă și angajaților civili, deci și noi, părăsesc baza. Joi după masa de prânz, ne aștepta autobuzul Sar El să ne ducă până la Tel Aviv, sau – pe cei cu alte destinații - până la stația de autobuze din Beersheva: mai departe pe cont propriu. Noi am ales Ierusalim pentru ambele weekenduri "off base". Duminică dimineața procesul invers lua loc și autobuzul Sar-El ne aduna în stația de autobuze din Beersheva ca să ne ducă la bază.

În timpul voluntariatului ni s-au oferit două excursii organizate de Sar El. Una a fost Institutul de Științe Weizmann de la Rehovot. Am vizitat campusul foarte frumos și vila lui Chaim și Vera Weizmann. Vila a fost recent renovată. Un doctorand de la institut ne-a ținut o scurtă prezentare audiovizuală despre viața, contribuțiile științifice și politice ale ilustrului om de știință și politician, primul Președinte al Israelului. Cealaltă excursie a fost în orașul Beersheva pentru a-i cunoaște istoria de la întemeierea sa ca oraș modern în 1900 de către Imperiul Otoman!

La sfârșitul celei de a treia săptămâni ni s-au înmânat diplomele de participare - moment de mare bucurie și mândrie bine meritată. Prima diplomă de la Sar El ni s-a înmânat de către madrichot, cealaltă diplomă de la bază, de către un tânăr general IDF, comandantul a mai multe baze, cel din dreapta în fotografia de mai sus!

În perioada voluntariatului am avut ocazia de a face cunoștință cu oameni dedicați și valoroși, ca de exemplu, o doamnă din Ungaria a fost șapte, iar cealaltă de douăsprezece ori voluntară Sar El. În timpul excursiei organizate la Rehovot am întâlnit un alt grup mare, 30 de "Sarelniks" de limbă franceză. O doamnă din acest grup (de la Geneva) fusese deja de douăzeci și trei de ori ca voluntară (participă de două ori pe an). O adevărată "veterană"!

În concluzie, experiența Sar El s-a meritat din plin! Dacă vă interesează să luați parte, adresați-vă organizației Sar El din țările dvs. sau la www.sar-el.org. Participanții provin din toate țările Europei, din SUA, Canada, Australia, ba chiar și din Africa de Sud. Cam 25% din participanți sunt creștini devotați Țării Sfinte! Anual 4000 de oameni fac voluntariat prin Sar El și contribuția lor totală este între opt și zece milioane de shekeli/an.

Ce ne-a impresionat cel mai mult? Modul în care își tratează Israelul tinerii lor "înapoiți mintal": tânărul cu care am lucrat este tratat - ca soldat în termen - cu mult respect și afecțiune de colegi și superiori, sentimente pe care el le reciprocizează într-o manieră impresionantă! Chiar și nouă ne cunoștea numele și ne îmbrățișam dimineața și la plecare cu adevărată efuziune! În loc de a fi internat într-o instituție specială (ca mai în toate țările lumii), i s-a dat posibilitatea de a învăța o meserie și a deveni un membru util al societății. Nu era o excepție, am văzut și alte persoane cu același profil în alte ateliere de la bază și la alte unități militare. Fiecare în felul lui, am servit această țară **EXTRAORDINARĂ** - sentiment înălțător cum rar am mai încercat!

Voluntariat în IDF – o experiență unică !

<https://plus.google.com/photos/104662278573844858019/albums/5947874900393235457?sort=1>

I.D.F – Matzlach Beer Sheva
October 2013
To: Varadi Vera

**On behalf of the I.D.F ,
Sar-El unit and Matzlach Beer Sheva
We would like to thank you for your
volunteer work .
Your effort and time are much
appreciated.**

Volunteers Coordinator
IDF Civilian Employee
Dani Zivi

Base Commander
Lieutenant-Colonel
Benjamin Udi

ליום לחוקקי ישראל המתנדבים שלם ברכו ה'
(שופטים ה' פס' ט')